

Konseilspræsident Zahle svarede hertil (F. Sp. 3464):

ad 1) „Her i Landet er der egentlig ikke Trang til en Forandring i den bestaaende forfatningsmæssige Tilstand, og naar man paa Island foretrækker denne for Kommissionsforslaget, saa kunne vi rolig finde os deri. Paa Island har man i alle indre Anliggender fuldt Selvstyre. Dette Forhold respekteres fuldt ud her i Danmark, men Sagen er, at man her i Danmark fra flere Sider kun gik med til Kommissionsforslaget, fordi man ventede, at det kunde vedtages. Man vilde nemlig gerne imødekomme Islændernes Ønsker, i Haabet om, at en endelig Ordning kunde opnaas; men dette Haab er strandet derved, at man i Islands Alting har vedtaget saadanne Ændringer, at det er en given Ting, at de ikke kunne accepteres her. Der er ikke her i Rigsdagen nogen som helst Tilbøjelighed til at strække sig videre end til Kommissionsforslaget. Det mener jeg at kunne sige med Sikkerhed; men saa betydeligt, som Kommissionsforslaget er ændret i Altinget, vil man erkende, at jeg har Ret i den Formening, at der ikke nu er nogen Grund til her i Rigsdagen at beskæftige sig med det. Kommissionsforslaget var et Tilbud, der blev gjort fra dansk Side, men afvist fra islandsk Side“.

ad 2) „Hvad angaar Spørgsmaalet om de $\frac{2}{3}$ af Bøderne og de ved Fiskeriinspektionen konfiskerede Tings Værdi, er der, som den ærede Ordfører ved, grundet Forventning om, at Ministeren for Island vil bestræbe sig for at tilvejebringe en saadan Ordning, at det omhandlede Beløbigen kan tilflyde den danske Statskasse. For nærværende Tidspunkt anser jeg det for rigtigt at indskrænke mig til denne Bemærkning dette Spørgsmaal vedrørende“.

ad 3) „Med Hensyn til Handelskonsulentens Forhold kan jeg gøre noget nøjere Rede. Jeg deler ganske den af den meget ærede Ordfører udtalte Opfattelse af denne Mand's Virksomhed, og Ministeriet har handlet ud fra en ganske lignende Betragtning. Vi have haft den store Glæde at møde fuld Samstemmen i denne Opfattelse hos min højtærede Kollega, Ministeren for Island. — Den højtærede Udenrigsminister har her i Tinget udtalt, at han vilde tage sig af denne Sag, som naturligt er, da den vedrører Islands og Danmarks Forhold til Udlandet. Han tilskrev under 10. Novbr. 1909 Islands Ministerium følgende —, jeg anser det for rettest at oplæse de vekslede Skrivelser Ord for Ord, for at der ikke paa noget Punkt skal være Tvivl om, at der er givet fuld Oplysning om hele Forholdet; de ere heller ikke saa vidtløftige, at det vil tage megen Tid —, den højtærede Udenrigsminister skrev altsaa den 10. November saaledes:

„Udenrigsministeriet tillader sig herved at omtale for Islands Ministerium en Sag, der har givet Anledning til talrige